

11 ΙΟΥΛΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος (†451). Ὀλγας ἰσαποστόλου (†969),
Νεκταρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Βρυούλων (†820). Σωφρονίου
ὁσίου τοῦ ἐν Ἑσσεξ Ἀγγλίας (†1993).

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\overline{\omega\alpha}$ Δι- θ

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος Δ το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας

τη ἀστραπή της Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ οὐρανίου οὐρανοῦ
 τε θανάτου ἐκ τῶν κατὰ χθονίων ἀνεῖστη
 σάσαι ἀδύναμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκ
 κραυγῶν Ζωοδοτῆς Χριστοῦ Θεοῦ ἡμῶν
 δοξασι

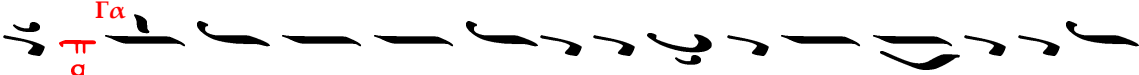
Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

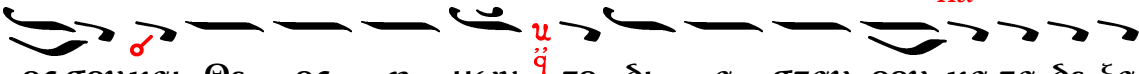
Θείας πίστεως. Ἦχος Γαϕ

Ἄν εὐφρανάσθε ὁδοῦς καὶ
 ἡσυχνάσθε κακοδοξῶν. Εὐφημία Χρι
 στῆ καλλιπαρθένου τῆς γαρυτῆς Συνο
 οδοῦ κυρώσας αἱ Πατερικαὶ ὡς ἐδοξ
 ματίσαν. Μαρτυρῶν ἐνδοξῶν Χριστῶν τῶν Θεῶν ἰκετε
 ῶν δωρησάσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἐλε
 ῶς

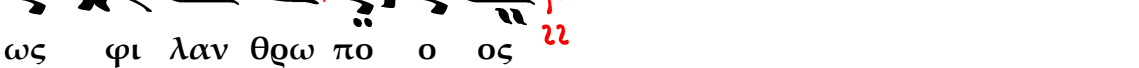
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς μεσιτείας σου τῆς σωτηρίας σου
 γενήσθαι ἡμῶν ἀνυμνοῦμεν Θεοτοκίον Παρθένον

 νε εν τη σαρκι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι

 ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα

 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας

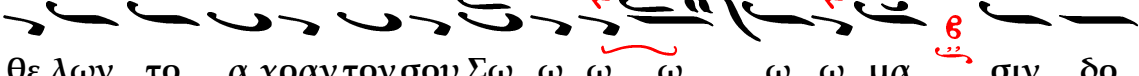
 ως φι λαν θρω πο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...
 * * *

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

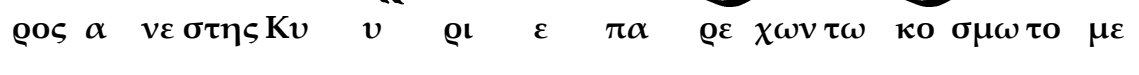
Ἦχος Δι-θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα

 θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν δο

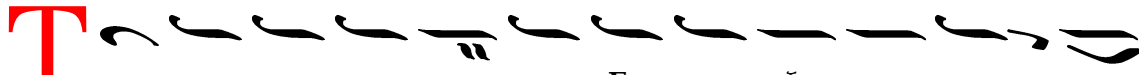
 νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν μνη

 μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με

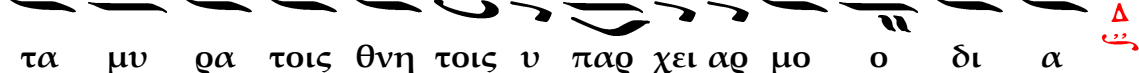
 ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το με

 γα ε ε ε λε ος

Δόξα.

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

 μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

 τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α

Χριστος δε διαφθορας εδειχθη αλλοτριος αλλα
κραυγασατε ανεστη ο Κυριος παρεχων
τω κοσμωτομεγαεεελεος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παντα υπερεννοιαν παντα υπερενδοξα
τασα θεοτοκεμυστηρια τη αγνεια εσφρα
γισμεενη και παρθενια φυλαττο μεενη
Μητηρ εγνωσθησα ψευδης θεον τεκουσα αλη
θινον αυτον ικετευεσωθη ναιτας ψυχααας
ημων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τον λιθον του μνηματος σφραγισθη ναι μη κωλυ
υ υ υ υ σας την πετραν της πιιστεως ανα
στασ παρσχος πασι Κυριε δοο οοξα σοι
Δόξα.

Των μαθητων σου ο χορος συν Μυροφο
ροις γυναιξιν αγαλλεται συμφωωωωωωωως

κοι νην γαρ ε ορ την συναυ τοις ε ορ τα α ζο μεν
εις δο ξαν και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ
των φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου
το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Παρ θε νε υ μνθ μεν σε δι α γαρ του εκ σου
σαρκω θε εν τος ο Α δης ηχ μα λω τι σται ο Α δαμ
α να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η
Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω
ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ
μνν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων
ο ου τω σεν δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Τὸ μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν τῇ εὐσήμεν ἑορτῇ τῆς πανευφήμου, μετ' ἐγκωμίων φαλμικῶς πιστῶν ὁ δῆμος, εὐφημήσωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν Παρθένον· δογμάτων γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν, προστάτις· καὶ μετὰ τέλος θαῦμα φρικτόν! Εὐτυχῇ καὶ Διόσκορον, ἐλέγξασα τοὺς κακῶς, νοσήσαντας εἰς δόγμα Χριστοῦ, ὃν ὑμνοῦντες δοξάζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἁγνή και

προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸ τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

* * *

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Ευλογητος εἰ εἰ Κυριε ^{ν'} ₂₂ διδαξοο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^υ ₉

Των αγγελων οδηγηημος ^{ν'} ₂₂ κατεπλα

γη ορωων σε ^{ν'} ₂₂ εν νε εκροι οισ λογι

σθε ε ε εντα ^υ ₉ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ^{ν'} ₂₂

την ισχυν καθε λο ο ον τα ^{ν'} ₂₂ και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα ^υ ₉ και εξ

α δσ παντας ελευθερωσαν τα ^υ ₉

Ευλογητος εἰ εἰ Κυριε ^{ν'} ₂₂ διδαξοο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^υ ₉

Τιταμυρασυμπαθως τοις δαακρυσι ^{ν'} ₂₂ ωω

μααθητριαι κιο να α α α τε ^υ ₉ ο αστρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ^{ν'} ₂₂ προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυροφοροοοοροις ι δε τε ε υ

μεις τον τααφον και ησθη τε ο σωτηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Λι ι α ανρω ι μυροφοροι ε εδρα μον

προστο μνη η μα α σθη νο λο γσ σ σ σ σαι αλλ

ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει

ει πε θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται μη

κλαι ε τε την α να στασιν δε α πο στο λους

ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ

ρων ελ θσ σ σ σ σαι προς το μνη η μα σ

σω ω ω ω τερ ε νη χον το αγ γε ε ε λσ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νϑ²² τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε^{u9} ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τϑ μνη η μα τος^{u9}

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^{u9}

Π ρο σκυ νϑ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τϑ

τϑ Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα^{u9} την Α γι αν Τρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος^{u9} Α γι ος ει Κυ υ ρι ε^{u9}

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τϑς αι ω ω

ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην^{u9}

Ζ ω ο δο την τε κϑ ϑ ϑ σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε^{u9} χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σθ σαρκω θει εις θε ος και α αν θρω πος

A λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

λυ ι α α δο ο ξα σοι ο θε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

λυ ι ι α α δο ο ξα σοι ο θε ο ο ο

ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

T ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τθ θα να α

τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ

παντας ελευθερωσωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
και ωματα σου

Τιτα μυστρα συμπαθως τοις δακρυσι
τριαικιονα τε ο αγραπτων εν τω ταφω Α

γγελος προσηφθεγγετο ταις μυροφοροις
μεις τον τααφον και ησθητε ο σωτηρ γαρ ε

ξα νεεστητη μνηματος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
και ωματα σου

Αι ανθρωποι μυροφοροι εδραμον προς το μνη
μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ειειπεθηνη ο καιρος πεπαυται
μη κλαιετε την αναστασιν δε Αποστολοις ειει

παατε

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

καὶ ὠματὰ σὺ

Μυροφόροι γυναικες μετὰ μύρων

ἐλθεῖσαι πρὸς τὸ μνην ματὰ Σωτῆρ ἐν ἡχῶν

τὸ Ἀγγεελεῖ πρὸς αὐτὰς φθεγγόμενε νῆτι με

τὰ νεκρῶν τῶν ζῶντων λόγιζεσθε ὡς Θεοσ

γὰρ ἐξάνεστη τὸ μνην ἡ ματὰ

Δὸ ξαπτῆρὶ καὶ ἑπτὰ καὶ ἄγιον Πνεῦμα

τι

Προσκυνῶμεν Πατέρα καὶ τὸν υἱὸν

καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὴν ἀγιαν

καὶ ζῶσαν καὶ ἐκπορευομένην ἀπὸ τοῦ Πατρὸς

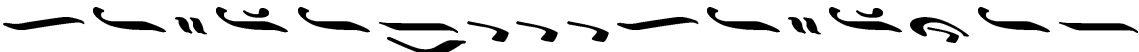

συνεταξάμεθα ἅγιον καὶ ἅγιον ἅγιον

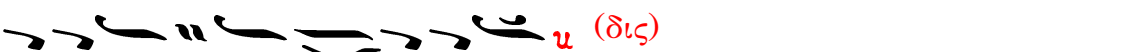
καὶ κυριε

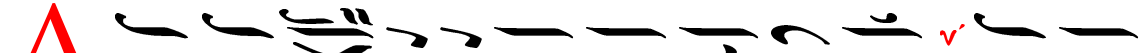

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν

αἰῶνων ἀμήν

Ζωοδοτῆς τεκνίσαι ἡμᾶς ἡμεῖς

 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^u₉ χαρ μο νη ην δε

 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

 ζω ης ^{v'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ σσ σαρκω θεις

 Θε ος και αν θρωω πος ^u₉

A
 λλη λϑ ï α Α λλη λϑ ï α ^{v'}₂₂ Α λλη λϑ

 ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δισ)
 Τὸ τρίτον

A
 λλη λϑ ï α Α λλη λϑ ï α ^{v'}₂₂ Α λλη

 λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^u₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἄγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

E
 ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμ πω μου

 της καρδι ας προς σε Σω τηρ σωσον με ση ε πιλαμψει ^e

Ελεησον ημας τους πταιοντας σοι πολ λα
καθε καστηνω ραν ω Χριστε μη και δος προ τε λους
τροπους του με τα νο ει εινοι σοι

Χ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι και νυν και αι ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

Αγιω Πνευματι το βασιλευειν πελει το
αγια ζειν το κινειν την κτισιν Θεο ος γαρ
εστιν ο μο ουσιος Πατρι και λογω

Ἀντίφωνον Β΄

Ειμη οτι Κυριος ην εν ημιν τις
ικανος σωσος φυλαχθηναι εκ του εχθρου α μα
και αν θρω πο κτο ο νθ

Τοις οδουσιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τε ρ
τον σονδουλον λε ε οντος τροπον κατ ε μου κι νθ
εν ται και γαρ οι εχ θροι οι μη

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

Α γι ω Πνευ μα τι ζω αρχι ι α και γε ε
ρα ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν
τη ρει εν Πατρι ι δι Υι ου ου δε **ε**

Ἀντίφωνον Γ

Ο ι πε ποι θεο τες ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω **ε** οι ου δα μωσ σα λευ ον ται
προσβολαι αις του Βε λι ι αρ **ε**

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει
να τωσαν οι θει ως ζωντες **ε** ου γαρ ε α Χρι στος τη
ρα βδω τον κληρον αυτου **ε**

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

A γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις αθλοις κα τα
στε ε φονται Μαρ τυ ρες και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

χ **E** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα
ων κυ κλω σει σε

Στίχος α΄. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

χ **E** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα
ων κυ κλω σει σε

Στίχος β΄. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

χ **E** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω
γη λα ων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἄναστās ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ θεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἀν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτισμων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυννον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και ω

θης εν τοις λο γοις σθ ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε ^ε

I δε γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθην ^Δ και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρμ ^ε

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας ^Δ τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας

μοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

^χ ^ε

I δε ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας ^Δ τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σθ ς ς ^Δ ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι ^Δ

Ὁ ἀ' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα ^Δ

^χ ^Δ

P αν τειεις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι ^θ

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να ^θ

A πο ζρεψον το προ σω πον σθ α πο των α

μαρ τι ων μθ ^Δ και πα σαςτας α νο μι ας μθ ε ξα λει

ψον ^θ

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μθ ^θ

M η α πορ ρι ψης με α πο τθ προ σω πθ σθ ^Δ και

το Πνευ μα σθ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μθ ^Δ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη

ρι ου σθ ^Δ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ και α σε

βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ σι

Ρ υ σαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μα την

δι και ο συ νη σθ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μα α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τρι μι με νον

καρ δι αν συν τε τρι μι με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ

Tο τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ
νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Tο τε ανοισσιν επι το θυσι αστηριον
σμοσχος και ελεησονμε ο Θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταισ των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον
ξαλειψοντα πληθων εμων εγκληματων

Kαι νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων
Αμην Ταισ της Θεοτοκοκ πρεσβειαις ελε
ημον εξαλειψοντα πληθων εμων εγκλημα
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

εξαλειψοντο ανομημαμα

Aναστας ο Ιησους απο του ταφ κα
θως προειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

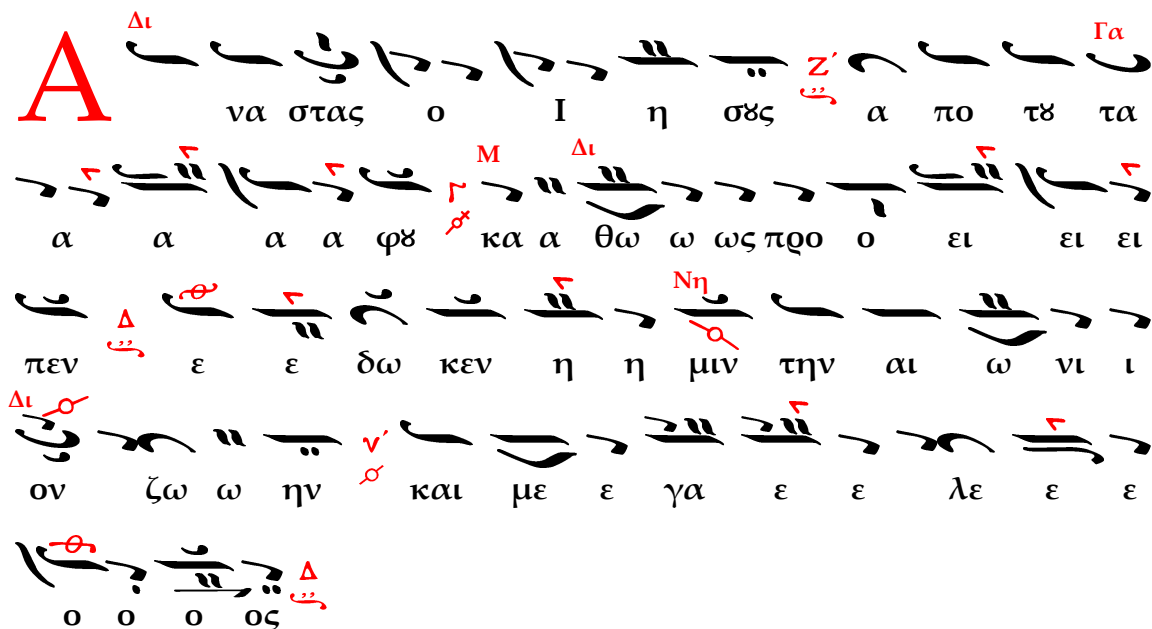
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μη

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ

(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαρωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενὴς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι

τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, ὁ παρών.
ᾠδὴ α΄. ᾠχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ ἄσω μελώδημα, τῇ ἀθληφόρῳ Χριστοῦ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς ἀνακηρύττων, τοὺς πόνους οὓς ἤνεγκε, καὶ τὰ παλαίσματα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάσεων ἄφθονα, ἡμῖν προχέεις χαρίσματα, τοῖς πίστει προστρέχουσιν, ἐν τῷ ναῷ σου σεμνή, καὶ αἰτουσί σε, ἐκ βάθους τῆς καρδίας, καὶ πόθῳ τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσιν.

Δόξα.

Ναὸς ἐχρημάτισας, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, ἐν ᾧπερ ἠυδόκησε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐνοικῆσαί τε, καὶ ἐμπεριπατῆσαι, ψυχῆς καθαρότητι, Μάρτυς πολυάθλε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐ κρύπτομεν Δέσποινα, τοῦ σοῦ ἐλέους τὴν ἄβυσσον, καὶ βρούσιν τὴν ἄφθονον, τῶν τεραστίων σου, καὶ τὸ πέλαγος, τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν πᾶσι δι' ἔλεον, πολὺν ἐξέχεας.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.
ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεῦουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θεῖω νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Καὶ τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ γ.

Ἦχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ᾠ! πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀθλοῦσα ἡ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν τύραννον ἐξέστησε, δι' ἄκραν καρτερότητα· ἀνδρείως γὰρ ὑπήνεγκε, τὰ τῶν δεινῶν κολαστήρια.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πανεύφημε Μάρτυς Εὐφημία, εὐφήμοις ἐν ἄσμασιν αἰεὶ, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν, τὴν σὴν πλουτοῦντες λάρνακα, τὸ λείψανόν σου φέρουσαν, τὸ ἱερόν καὶ σεβάσμιον.

Δόξα.

Ἀνδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν, τὸν μέγαν σεμνὴ τὸν νοητόν, δυναμωθεῖσα χάριτι, Πατὴρς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τῆς ἀσυγχύτου φύσεως, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑμνήσωμεν πάντες κατὰ χρέος, Μαρίαν τὴν Δέσποιναν ἀγνήν, τὴν μόνην ἀειπάρθενον· αὕτη γὰρ τὸ κεφάλαιον, τῆς σωτηρίας γέγο-νεν, ἡμῶν δι' ἄκραν καθαρότητα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτὴρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεὶ.

Μεσῳδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς ἀθλήσεως,

παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. Ἄλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῆ Θεοτόκω ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Εὐφημίας. ᾠχος β'.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει, κα-τεβάλλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖ ποσὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων, * Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου σου θαυμάσειέ τις πρότερον; Σὺ γὰρ εὐφρανας τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Ἰῶ νυμφευθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, σαυτὴν κατακοσμήσασα. Τίς ἱκανοὶ πρὸς ταῦτα; τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἄρεταί, μὴ ὑποδύουσαι; ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ ἐκ τάφου ἀνατέλλουσα, παντὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῆ καὶ θαλάσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἡπειρον, ἀγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέ-ρατα· διὸ Τόμον πεπίστευσαι, ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων, * Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ θαύματος (451) τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας. (†304)

Στίχ. Δίκαζε Μάρτυς τοῖς ὄροις, καὶ κειμένη,

Κυροῦσα πίστιν, ἧς ἐνήθλησας πόθῳ.

Θέσκελον ἐνδεκάτῃ Ὅρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίῃ.

Ἡ Ἁγία αὕτη καὶ πανένδοξος Μεγαλομάρτυς Εὐφημία διέλαμψε κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ καὶ Πρίσκου, ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης, γέννημα καὶ παιδεύμα τῆς πόλεως Χαλκηδόνος, ἐξ εὐγενῶν καὶ θεοσεβῶν γονέων καταγομένη· ἥτις διαβληθεῖσα τῷ ἡγεμόνι ὡς χριστιανή, πυρὶ προσωμίλησε καὶ θηρίοις ἐκδέδοται καὶ ἐτέραις μηχαναῖς κολαστηρίων, ἅπερ γενναίως ὑπομείνας, ἐκομίσατο τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον. Τὸ δὲ ἱερόν αὐτῆς

λείφανον παρὰ τῶν εὐσεβῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Χαλκηδόνι διεσώζετο, ὅπου καὶ ναὸς περικαλλῆς ὠκοδόμητο, εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας συνεκροτήθη ἡ οἰκουμενικὴ ἱερὰ Σύνοδος τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα ἁγίων Πατέρων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῆς Χαλκηδόνος, οἵτινες τοὺς περὶ Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον ἀναθεματίσαντες καὶ τοὺς μίαν φύσιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντες, ἐπεὶ οὐκ ἐπείθοντο, ἐτέρως τούτους μετέρχονται· δηλαδή, ἐνέγραψαν τὴν ἐκτεθεῖσαν ὀρθόδοξον πίστιν τόμῳ καὶ τοὺς αἰρετικούς προέτρεψαν ἐν ἐτέρῳ γράφαι τὸ ἑαυτῶν φρόνημα, καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔθεντο ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους ἀμφοτέρους τοὺς τόμους ἐσφραγισμένους· καὶ μετὰ ταῦτα, παραγενόμενοι καὶ ἀνοίξαντες, τὸν μὲν τόμον τῶν αἰρετικῶν εὗρον ἐρῶμενον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων τόμον κατεχόμενον ὑπὸ τῆς Μεγαλομάρτυρος ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσίν. Ὅπερ ἰδόντες, οἱ αἰρετικοὶ μὲν αἰσχύνης, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι χαρᾶς ἐνεπλήσθησαν.

Τοῦτο γοῦν τὸ χάριτας βρῦον ἱερὸν τῆς Ἁγίας λείφανον ἀκέραιον ἐκ Χαλκηδόνος μετεκομίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, ὅπου καὶ ὁ τότε ἀοίδιμος ἐν Πατριαρχαῖς Καστίνος ἐν αὐτῷ τῷ Βυζαντίῳ εὐκτῆριον ἤγειρε ναὸν εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας, ἄρτι κοσμηθείσης μαρτυρίου στεφάνῳ. Γενομένης δὲ τῆς ἀλώσεως, μετατεθέντων πάντων τῶν ἱερῶν λειψάνων ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ ὑπῆρχε τότε τὸ Πατριαρχεῖον, μετετέθη καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἐκεῖ. Κἀκεῖθεν, μετατεθέντος τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Παναχράντου, μετεκομίσθη σὺν τοῖς λοιποῖς καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἱερὸν λείφανον ἐκεῖ. Μετατεθέντος δὲ ἐκεῖθεν τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, μετηνέχθη καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἁγίας λείφανον ἐν αὐτῷ, ὅπερ, θεία εὐδοκία, διασώζεται μέχρι τῆς σήμερον, τιμώμενον καὶ σεβόμενον οὐ μόνον παρὰ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἑτεροδόξων, βρῦον ἰάματα τοῖς μετ' εὐλαβείας προσερχομένοις.

Καθιερώθη δὲ ἐν τῷ ῥηθέντι πανσέπτῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι, καὶ παρεκκλήσιον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔνθα κατατεθειμένον ἐστὶ καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείφανον, καθ' ὃν καιρὸν, ἐπὶ τῆς πρώτης πατριαρχείας τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Γρηγορίου, ἐκ βάθρων ἀνωκοδομήθησαν τὰ Πατριαρχεῖα καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ αὐλῇ οἰκοδομαί. Τελεῖται δὲ ἡ μνήμη καὶ πανήγυρις τῆς Ἁγίας κατὰ τὴν ια' τοῦ Ἰουλίου, καθ' ἣν συναθροίζονται τὰ πλήθη τῶν ὀρθοδόξων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, τῆς τε Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἑτεροδόξων· καὶ οἱ μετ' εὐλαβείας προσερχόμενοι καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείφανον, ἀξιοῦνται πολλῶν ἰαμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κινδέου τοῦ πρεσβυτέρου ἐν Παμφυλία. (†290)

Στίχ. Οὐκ ἄξιόν τι καύσεως ὅλως ἔχων,

Σωθῆεις πυρὸς τέθνηκας οὕτω, Κινδέε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαρκιανοῦ, μαχαίρα τελειωθέντος.

Στίχ. Ὑπῆρξε θήκη, Μαρκιανέ, σὸς φάρυξ

Χωροῦσα τὴν μάχαιραν, ἧ κατεκρίθης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαρτυροκλέους, βέλεσι τελειωθέντος.

Στίχ. Ὁ Μαρτυροκλῆς Μαρτύρων εὔρε κλέος,

Μάρτυς φανεῖς ἄριστος ἐκ τοξευμάτων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰανουαρίου καὶ Πελαγίας, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Λέοντος τοῦ ἐν τῇ Μάνδρα, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἀπελθὼν ἐντροφᾶ τερπνοῖς Λέων,

Ἐὼν εἶχεν ἐν γῆ τὰς ἀπορροΐας πάλαι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας ἰσαποστόλου βασιλίσης Ὑλγας τῆς Ῥωσίδος.

Στίχ. Ἄνθραξ νοητὸς ἡ Ὑλγα ἐν Ῥωσία

Ἐὼφθη, τῆς ὕστερον φλογὸς ζωηφόρου.

Ἐὼλγα, ἡ Ἁγία αὕτη βασίλισσα τῆς Ῥωσίας, ἡ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος μετονομασθεῖσα Ἐλένη, κατὰ τὸ ἔτος 957 ἀπὸ Χριστοῦ, ὑπῆρξεν, ὡς λέγει ὁ Νέστωρ ἡ Ἡὼς καὶ τὸ Ἄστρον τῆς σωτηρίας τῆς Ῥωσίας διὰ τὸν ἀκάματον ζῆλον αὐτῆς πρὸς ἐξάπλωσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὡς καὶ διὰ τὴν ὑψηλὴν ἐν γένει θρησκευτικὴν καὶ πολιτιστικὴν σταδιοδρομίαν αὐτῆς, ὁμοιάζουσιν πρὸς τὸν βίον τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου.

Δύσκολον εἶναι νὰ περιγράψῃ τις λεπτομερῶς τὰς ἀόκνους προσπάθειάς καὶ τὴν ἐνδελεχῆ διδασκαλίαν αὐτῆς πρὸς διαφωτισμὸν τοῦ Ῥωσικοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ ἀπίστου υἱοῦ τῆς Σβιατοσλαύου. Οὐχὶ δὲ μόνον μὲ τὴν διδασκαλίαν, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον μὲ τὰ καλὰ ἔργα ὡς παράδειγμα, καὶ μὲ τὰς θερμὰς ὀλονυκτίους δεήσεις, καὶ τὰ διάπυρα δάκρυα, παρεκάλει τὸν Θεόν, ὅπως φωτίσῃ καὶ καθοδηγήσῃ καὶ τὸν ἐθνικὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ τὸν Ῥωσικὸν λαὸν εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀπήρχετο δὲ καὶ εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Ῥωσίας, καὶ συνέτριβε πανταχοῦ τὰ εἰδῶλα, καὶ τὸν λαὸν προσῆγεν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ λατρείαν, στήνουσα Σταυρούς, ἐξ ὧν πολλὰ σημεῖα καὶ θαύματα ἐγένοντο πρὸς βεβαίωσιν τῶν πιστῶν.

Ἡ Ἁγία αὕτη, ἐλθοῦσα ποτὲ εἰς τὸ Βυζάντιον μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῆς, ἔτυχεν ἐκεῖ θερμῆς ὑποδοχῆς διὰ τοὺς ὑπὲρ τοῦ χριστιανισμοῦ ἀγῶνας αὐτῆς. Ἐπιστρέψασα εἶτα εἰς Ῥωσίαν, καὶ εἰς πλείστους ἔτι ἀγῶνας ἐπιδοθεῖσα, καὶ ψυχὰς ἀναριθμήτους τῷ Θεῷ παραδώσασα, παρέδωκεν τέλος καὶ τὴν ἁγίαν αὐτῆς ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ, τὴν ἐνδεκάτην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀρσενίου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. (†1010)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Πίου α', πάπα Ῥώμης. (~†155)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σιδρονίου (Sidronius), ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ ἀθλήσαντος. (~†270)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων ἀνταδέλφων μαρτύρων Σαβίνου καὶ Κυπριανοῦ, τιμωμένων ἐν Βρεσκίᾳ (Brescia) τῆς Ἰταλίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Σαβίνου, τιμωμένου ἐν Πικταβίῳ (**Poitiers**) τῆς Γαλλίας. (ἔ αι.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Λεοντίου β', ἐπισκόπου Βουρδιγάλων (**Bordeaux**) τῆς Γαλλίας. (~†565)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Δροστάνου (**Drostan**), κτίτορος καὶ ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Παλαιᾶς Δρούς (**Old Deer**) ἐν τῇ κομητείᾳ Ἄβερδην (**Aberdeenshire**) τῆς Σκωτίας. (~†610)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Ἀμαβίλιδος (**Amabilis, Mable**), θυγατρὸς Ἄγγλου εὐγενοῦς, μοναχῆς γενομένης ἐν τῷ ἀββαίῳ Ἁγίου Ἀμάνδου (**Saint-Amand**) εἰς Ρουέν (**Rouen**) τῆς Γαλλίας. (~†634)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων Σιγιβέρτου (**Sigisbert**) καὶ Πλακίδα (**Placid**), κτιτόρων τῆς μονῆς Ἐρημίας (**Monasterium Dissetinensis, Disentis Abbey**) ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἑλβετίᾳ. (~†750)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἐπισκόπου Βεργάμου (**Bergamo**) ἐν Λομβαρδίᾳ. (~†690)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Χιδούλφου (**Hidulphus**), κτίτορος τῆς Μέσης Μονῆς (**Moyenmoutier**), ἐπιφανοῦς ἐπισκόπου Τρεβήρων (**Trier**) ἐν Γερμανίᾳ. (†707)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀβουνδίου (**Abundius**), ἐν Κορδοῦῃ (**Córdoba**) τῆς Ἰσπανίας. (†854)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Θουρκετύλου (**Thurketyl**), ἡγουμένου τῶν ἀββαείων Κροβλάνδης (**Crowland**) καὶ Βέδφορδ (**Bedford**) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†975)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικοδήμου, ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς τοῦ Βατοπεδίου ἱερᾶς μονῆς ἀσκήσαντος καὶ διδασκάλου τοῦ θείου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ χρηματίσαντος, διὰ τῆς κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίας. (†1320)

Στίχ. Πῶς ἀγέραστον καταλίπω τοῖς λόγοις

Τὸν Νικόδημον, ᾧ γέρας νῆψις νόου;

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Νικοδήμου, ἐν Ἑλβασανίῳ τῆς Ἀλβανίας μαρτυρήσαντος, καὶ ξίφι τελειωθέντος. (†1722)

Στίχ. Ὁ Νικόδημος ῥάβδον ἐν χερσὶ φέρων,

Πλάνην πατάσσει Ἀγαρηνῶν ἀνόμων.

Οὗτος, ἐν τοῖς ὁρίοις τῶν Καυσοκαλυβίων τοῦ Ἁγίου Ὅρους ἀσκήσας, καὶ λαβὼν ῥάβδον παρὰ τοῦ Ὁσίου Ἀκακίου, καὶ δι' αὐτῆς ἐνισχυθεὶς, ἐτελείωσεν ἐνδόξως καὶ ἀνδρικῶς τὸ μαρτύριον εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Νεκταρίου, τοῦ ἐκ Βρουύλων, Ἁγιαννανίτου, τὴν κάραν τμηθέντος. (†1820)

Στίχ. Τὸν Σταυρὸν αἶρων Νεκτάριος Κυρίου,

Πλάνην πατάσσει τῶν ἀπίστων γενναίως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου τοῦ ἐν

Πάρω. (†1833)

Στίχ. Κύριλλος νέον τῆς Ἐκκλησίας κῦρος,

Πέφηνε ὄντως ὡς Ἀπόστολος ἄλλος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυτησ τα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῆς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη στε φα νων δο ξησ α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νσ ς σαρ κω σε ως σῶ τῶ υ ψι
στῶ ο ο προ φη της Αβ βα κῆμ κα τα νο ων ε

κρᾶυγά α ζε ^{B8} δο ξα τη δυ να μειςσ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξη σσ σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
τοι οισ υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ σ

σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ

 λον ^{Πα} Υ περ υ μνή η τε ^{Ββ} ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος ^Δ και Θε ος ευ λο γη το ος ει ^Γ

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ^Δ ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το ^Δ
 το τε με εν τυ πς με νος ^{Πα} νυν δε ε νερ γς με ε
 νος ^Μ την οι κς με νην ^{Δι} α πα σαν ^Δ α γει ρει
 ψα αλ λς ς σαν ^Δ τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα ^{Ββ} και υ πε ρυ ψου ου τε ^Δ εις παν τας τς αι
 ω ω να α α ας ^Γ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 ^Χ Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον ^Γ και
 η γαλ λι α σε το ^Χ πνευ μα μς ^Δ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μς ^Γ

T^{B8}
ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ^ε την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν^ε

2 ^χ
Oτιεπεβλεψεν επιτην ταπεινω
σιν της δαλυσ αυτη^ε ιδεγαρ αποτη νυνμα
καρι^χ υσι με πασαιαιγε νει^ε αι^ε

T^{B8}
ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ^ε την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν^ε

3 ^χ
Oτιεποιη σεμοι μεγαλεια ο
δυνατος^ε και αγιον το ονομα αυτη^ε και
το ελεος αυτη εις γενεαν και γενε
αν^χ τοις φοβ^ε μενοις αυτον^ε

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθοροωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁶⁷

⁴ **Χ**^{B8} **E** ποιησεκρατος ενβραχιονιαυτε⁶⁷
διεσκορπισενυπερηφανυς διανοι
ακαρδιασ αυτων⁶⁷

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθοροωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁶⁷

⁵ **Χ**^{B8} **K**αθειλεδυνασταςαποθρονων⁶ καιυυ
ψωσε^Δταπεινυς⁶πεινωνταςενεπλησεναγα
θων^Ζ καιπλ^Ζτ^Χδ^Χν^Χταςεξαπεστειλεκε
νυς⁶⁷

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
 μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
 τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
 μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὥδη θ'

A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ σα τα ι ε ρα

θαυμασία της Θεομηητοορος και
 βοαααατω χαιροις παμμακαριζε
 Θεοτοκεαγνηαιπαρθενεεεεε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Γ'.

Ἦχος Βου-θ

O τι Χρι στο ος ε γη η γερ ται μη τις

δι α α πι στει ει τω ε φα νη τη η Μα

ρι ι α γαρ ε πει τα κα α θω ρα α θη τοις

εις α γρον α α πι ς ς σι μου σταις δε πα α
 λιν ω ω φθη α να κει με ε νοις ε εν δε κα
 ους βα πτι ζει ειν εκ πε εμ ψας εις ς ρα νς ς ς
 ς ς ο θεν κα τα βε βη κεν α α νε λη η
 φθη ε πι κυ ρω ων το κη η ρυγμα πλη θε
 σι τω ων σημει ει ων

Τῆς Ἁγίας.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἦχος Γα ρ

Και θα νς σαν ζω η ρο ο ο ο ο ο ο ον
 αι μα των μυ ρον ε βλυ σας ως εν Θε ω ζω
 ντι ζω ω ω ω σα α α α α α και
 των δογ μα των τς ς Χρι στς τας πλα κας ταις α
 γκα αλαις σς Ευ φη μι α κα τε ε ε χεις δι ο
 ευ φη μη μεν σε

Θεοτοχίον.

Οθε ος ημων Α γνη η η η η η η η
 κα τα φυ γη η η και δυ να μιν και βο η

θον σε πα ρε ε ε ε ε σχε ε ε ε ε εν
 εν ταις θλι ψε σι ιν η μων και εν ταις
 πε ρι στα α σε σι παν τας εν η μας ου υ υ
 σαι εκ των α να γκων η μων

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ
 τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
 υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
 α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
 μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος
 τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη

ἔσται πα σιτοις ο σι οις α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ^{Νη} ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ^{Δι} ι να δει ξησ τοις λα

οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω ποσ ^Δ

Στίχ. β'. Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

εν στε ρε ^Χ ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του ^Δ

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α ^Δ δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης ^Θ η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν ^Θ λε ε γον τε ες συν η

η μιν ^Δ δο ξα τω πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι ^Δ

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

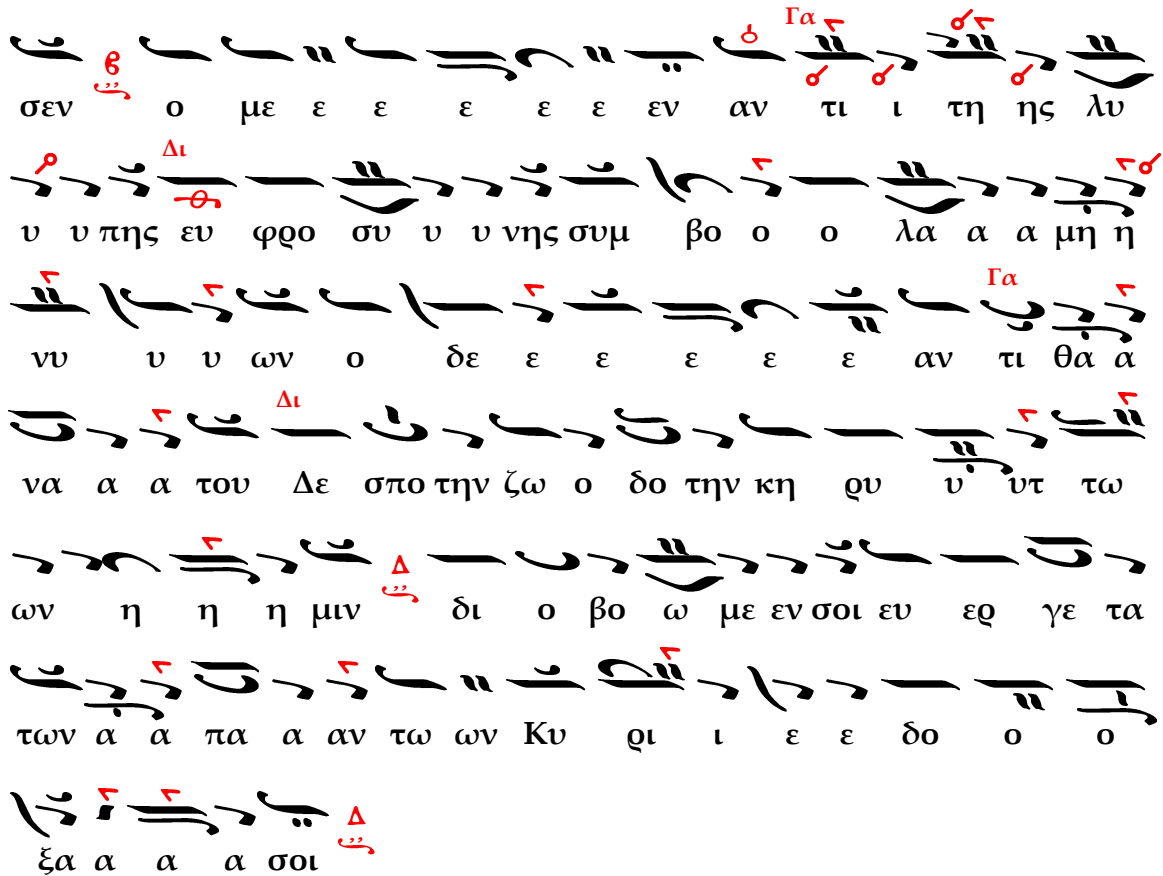
κα τα το πληθοσ της με γαλω συ νης α αυ του

X αι ρε τε λα οι και α γαλι ι α α α σθε Αγ
γε λος ε κα θε σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η η
μα α α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α το
ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν ο
ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πληρω σε
τα συ υμπα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας χαι
ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλι α α α α
σθε

Στίχ. δ'. Αινεΐτε αυτον εν ηχη σάλπιγγος· αινεΐτε αυτον εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη
ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε
νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον
λι ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη
ση α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας Εὐφημίας.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ Ἐώας ὡς ἀστήρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φωταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυχῆς διαυγεία καὶ φαιδρότητι· δι' ἧς θεῖον θέσπισμα, τῶν Πατέρων κεκύρωται, καὶ κατηγορήθη, Εὐτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος, Διοσκόρου τε, τοῦ δεινοῦ καὶ παράφρονος. Χαίροις ἡ ἀποστάζουσα, κρουνοὺς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτικοὺς μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἀγίων λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ ...

Στίχ. ζ΄. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Δεῦτε τῆς ἀθληφόρου Χριστοῦ, μετ' ἐγκωμίων τελουμένην πανήγυριν, ὀρῶντες συνευφρανθῶμεν, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευφροσύνως ἐορτάσωμεν· αὐτὴ γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα, τῶν τυραννούντων, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἤρατο, κατ' αὐτῶν μέγα τρόπαιον. Ταύτην γοῦν εὐφημήσωμεν, εὐφήμοις ἐν ἄσμασι, τὴν καλλιπάρθενον κόρην, τῆς εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ

μέγα ἔλεος.

Στίχ. η΄. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ὅρους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ τάφου εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν ταῖς χερσί σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς, ἄνωθεν πνευσθέντες συνεξέθεντο· τὸν δὲ κατεπάτησας, ὡς ψευδῆ καὶ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, οὓς εἰς τέλος κατήσχυνας· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐφημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὓς μάρτυς ὁ πρόεδρος ὁ ἱερός Βυζαντίων, ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐωθινόν Γ΄

Ἦχος Γα ϕ

Δοξα α Πατρι ι ι ι και Υι υι ω και
αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι ι
Της Μαγ δα λη νη η η ης Μα α ρι ι ι
α ας την του Σω τη η η η ρο ος ευ αγ γε
λι ι ι ι ζο ο με ε ε νης ε εκ νε ε κρων
α α να α α στα α α α σι ι ι ιν και αι ε εμ
φα α νει ει ει α αν δια α πι στου ου ουουν
τες οι οι οι Μα α α α θη η η οι Μαθη η
ται αι λαι αι αι αι ω νει δι ι ζο ο ον το το
της κα α αρ δι ι ι ι α ας σκλη η η ρο ο
ον αλ λα α α α τοις ση μει ει ει ει οισ κα θο πλι

σθεντες και θαναμασι προς το κη η ρυ υ υ γμα α
 Πα α α πε στε ε ελ λο ο ον το ο και Συ μεν
 Κυ ρι ι ε προστον αρ χι φω τον α νε λη η η
 φθηης Πα τε ε ε ρα οι δε ε κη η η η
 Μ Κε η η η ρυ υ υ ε κη η ρυ υ το ο ο ο
 ο ο λο ο ο ο ο ο ο ον παν τα χου ου ου
 Πα ου τον λο γο ον τοις θα αυ μα σι πι ι στου ου ου με ε
 Γα ε νοι οι δι ο οι οι φω τι σθε ε εν τες δι ι
 α α αυ των δο ξα α α α ζο ο με ε ε εν
 Κε σου την εκ νε κρω ων α να α α α στα α α α
 Γα σιν φι λα α α αν θρω πε Κυ υ υ υ υ
 Μ υ ρι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τς εκ σθ

σαρκω θε εν τος **Δ** ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται **ε** η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται **ε** ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν **ε** δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν **Δ** ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι **Δ**

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος **Δι-θ**

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως **Δ** δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α **Δ**
Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
 δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
 γα α λην σε δο ο ξαν **Δ**
Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πη ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α του Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

η σϛ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τϛ Θε ου ο Υι

ος τϛ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τϛ κο

ο ο σμϛ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ας τϛ κο ο σμϛ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σϛς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σϛ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τϛ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τϛς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα
τερων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον
το ο νο μα α σεις τς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυριε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε

Ευλογητος ει ει Κυριε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα α σ

Κυριε καταφυγη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μ ο τι η μα ρ το ον
σοι

Κυριε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τ
ποι ει ν το θε λη μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ος
μ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σ ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σϑ τοις γι νω σκϑ
σι ι σε **Δ** Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος ι σχυ
ρος **Δ** Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η
μας **Δ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι
ω ω νων α μην **Δ**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **Δ**

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος **Δ** Α α α α
α γι ο ος ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ο ος α θα α
α α να α α α τος **Δ** ε λε ε η η σο ο ο ον
η η η η μα α α ας **Δ**

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο
νεν **Δ** α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φϑ και αρ χη
γω της ζω η ης η μων **θ** κα θε λων γαρ τω θα να
τω τον θα α να τον **Δ** το νι κος ε δω κεν η μιν **Δ**

και το με γα ε λε ο ο ος ⁷ Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ᾽ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ γλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ γλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρλ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ᾽ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ γλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^π ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ γλ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τῶ Ἀ γι ῶ Πνε υ μα τι ἑ σω σον ἡ μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

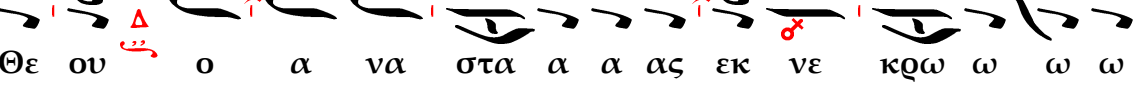
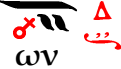
Ὁ τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι το τρίτον δο ο ο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Ϟ

εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ων

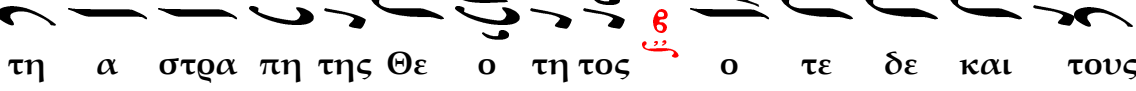
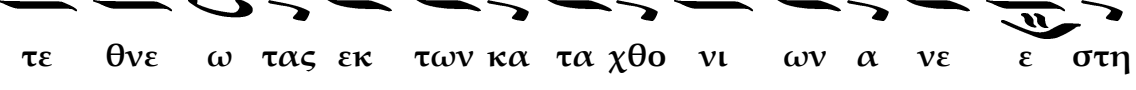
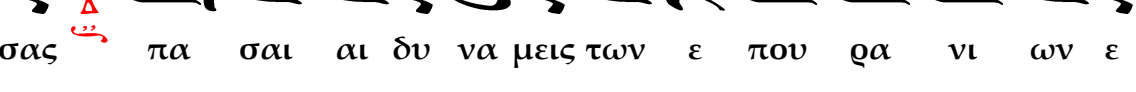

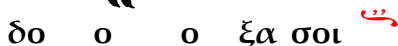
ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι-Ϟ

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας

τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη

σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε

κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων

δο ο ο ξα σοι

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἁγίας.

Θείας πίστεως. ᾠχος Γα ϛ

Λιαν εὐφρανάσθης ὀρθόδοξος^ϛ καὶ κα-
τηήσθης ἁσυχνάσθης^ϛ κακοδοξος^ϛ Εὐφημία Χρι-
στὸς ἡ καλλιπαρθένε^ϛ τῆς γὰρ Τεταρτης Συνο-
δοῦ κυρωσάσθης^ϛ αἱ Πατέρες κλωῶς ἐδογ-
ματίσαν^ϛ Μαρτυρῶν ἐνδοξοῦ Χριστοῦ τὸν Θεὸν ἰκετεύ-
ει^ϛ δωρησάσθης ἡμῖν τὸ μέγα ἑλεε-
ος^ϛ

Ἐἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Δι-θ

Προστασια τῶν Χριστιανῶν ἀκαταί-
σχυντε^ϛ μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετα-
άθετε^ϛ μηπαριδῆς ἀμαρτωλῶν δεήσεων
φώνας^ϛ ἀλλὰ προφθασόνως ἀγάθη^ϛ εἰς τὴν
βοηθειῶν^ϛ ἡμῶν^ϛ τῶν πικρῶν κροαζῶν

των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
 σου εις ικεσιαν η προστατευουσα
 αει θεοτων τιμων των σεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

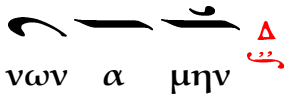
A αγιος ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος
 α αγιος ο ο ος ι ι ισχυρο ο ο ος α
 αγιος αθαα νατος ελεεησο ο
 ον ημας

Τό τρίτον.

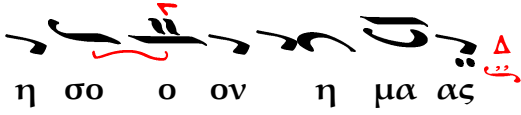
A γιος ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος αγιος ισχυρο ο ο ο ος α αγι
 ιος αθαα νατος ελεεησο ο
 ον ημας

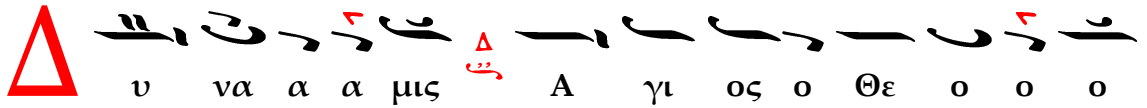
Δ οξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα
 τι

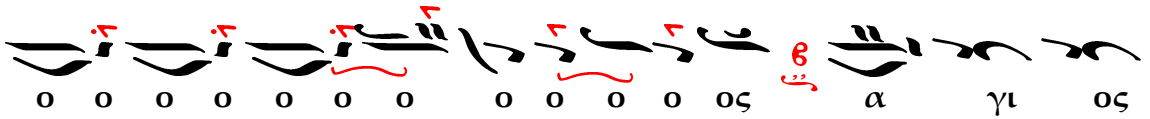
K αι νυν και αι και εις τους αιωναςτωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

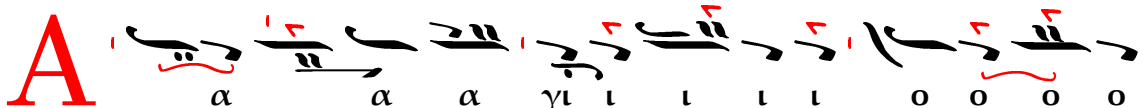
ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

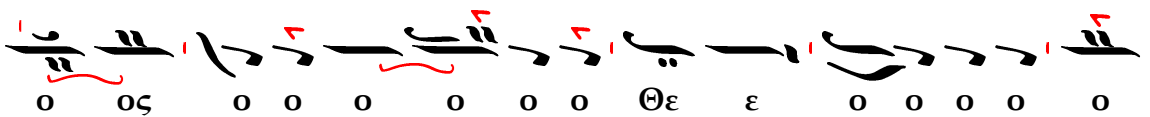
α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

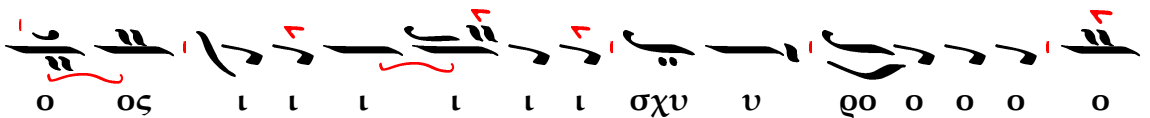
Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λ α α α ι ε α α θ α α ν α τ ο

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ο η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Θι

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ

υ ϖ υ υ υ υ ν α α α α α δ υ υ ν α α α

μ ις

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι

ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι

ος ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε α α α

γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α να α α

α α α α α ιε α θα να α α τ ο ο ο ος

E ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ξζ').

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ' Νη ρ

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ
Χ Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον Κυ
ρι ον εκ πηγων Ισ ρα α ηλ
Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ
Χ Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α αυ
τϑ και η δυ να μις αυ τϑ εν ται αι αις νε
ε ε φε ε ε ε λαις
Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(στ΄ 1-10).

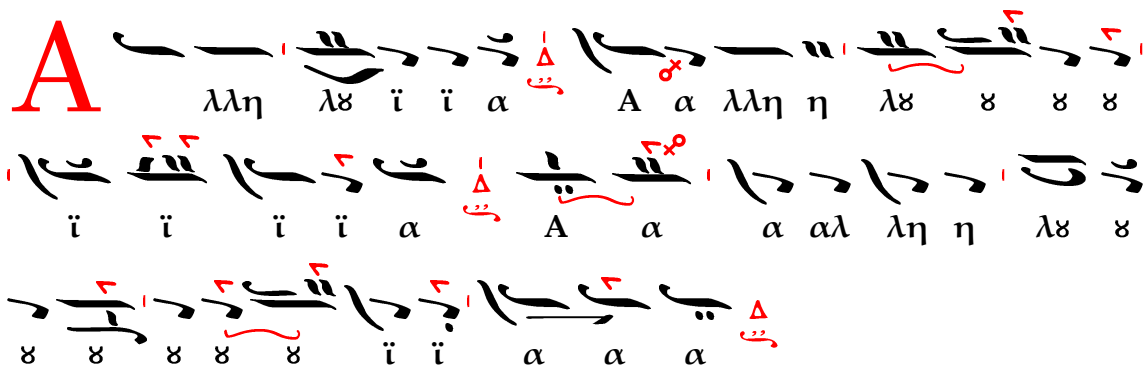
(Ζήτηι τῇ Κυριακῇ τῆς ΙΓ΄ ἐβδομάδος).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

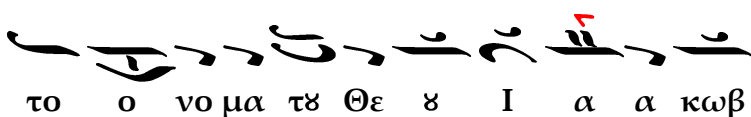
Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς —λέγει γάρ· «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι»· ἰδοὺ νῦν «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἰδοὺ νῦν «ἡμέρα σωτηρίας»— μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

ᾠχος Δι-θ

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α α λλη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρα

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α α λλη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Ματθαίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (στ' 22-33).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὄφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὄφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὄφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυοῖς κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίνητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἔστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί

πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδεν γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χηρίζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

ᾠχος ἰὺ Δι

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^ρ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οιοι οιοι ^Δ

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου

ᾠχος Πά

^Μ Πά
 ο ι τα α α α α α α α α α α α Χε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι μ ^Δ μυ υ υ υ υ
 στι ι ι ι ι μ υ υ υ υ υ στι ι κω ως ^Δ
^Μ Πά
 ει ει ει ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ο ο ο ο ο ο ο ει ει κο ο νι ι ι ι
 ζο ο ει κο νι ζον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ες και αι αι αι και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ο ζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Δι Τρι α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α τρι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α δι τον τρι σα α α

α γι ον υ υ υ μνο ον προ ο σα α α δον τε

ες πα α α α α α α α α α α α α σαν

την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ω τι κη η η η η η η η η η ην α πο θω

ω ω με ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα αν

Ως το ον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα

σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε α των ο ο λων υ

πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

Ταις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αις α ο ρα α α α α α τως δο ρυ φο

ρου ου ου με ε νον τα α α α α α ξε ε σι ιν

Αλ λη λου ου ι α α α α α α α α α

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Κυ ρι ε Ε λε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε η η σον

Ἦχος Δι-Θ

Πα ρα σχϷ Κυ ρι ι ε

Πα ρα σχϷ Ϸ Κυ ρι ι ε

Πα ρα α σχϷ Κυ υ ρι ι ι ε

Πα ρα α σχϷϷ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε Δ

Α μη η η η η ην θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ Δ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Δ Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

θ ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται

τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τῷ πνευμα το ος σῶ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον *καὶ ἄλλως :* **Δ**ι

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σῶ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μνη ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν

σοι ευ χα ρι στῶ ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σῶ ο Θε ος η μων ** καὶ ἄλλως :* ο Θε ο ος

η η η μων

Ετονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', άντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μι και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι
 τω των Σε ε ρα α α φι ι ι μι τη η η ν α
 δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ν Λο γο ο ν
 τε ε ε κ ς ς ς ς σαν την ον τω ω ως Θε ε
 ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε

εν

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε ε στιν ως α α λη η η

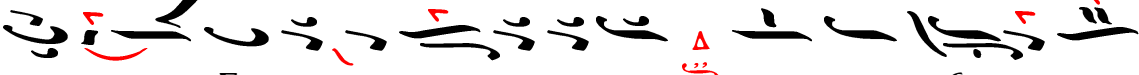

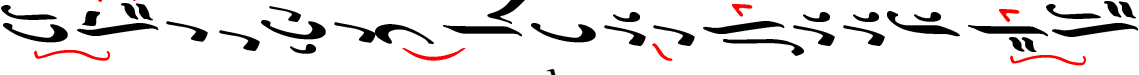
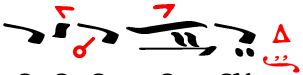
θω ω ω ως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο ο το ο
 ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και αι
 πα να μω ω μη η το ο ο ον και μη η τε ε
 ε ρα τϛ Θε ς ς η η μω ω ω ων την τι
 μι ω ω τε ε ε ε ραν των Χε ε ρϛ ς βι ι
 ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι τως των Σε ε ρα α φι ι ι ιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ον Λο γο ον
 τε ε ε κϛ ς ς ς ς σαν την ο ον τως
 Θε ε ε ο το ο ο ο κον σε με ε γα α α λυ
 υ νο ο ο με ε εν

Ἐτονίσθη καὶ Δεκ. , βή, ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-θ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ι ζει ει ει ει ν σε τη η ην Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α ρι ι στον

 και αι πα να α μω ω μη η η τον και μη τε

 ε ε ρα α α τθ Θε ε υ υ υ υ υ η

 μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ω

 Χε ρθ υ βι μι και αι ε εν δο ο ξο ο

 τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω ως

 τω ω ων Σε ε ε ε ε ρα φμι την α δι ι ι

 ι α α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο

 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κθ υ υ σαν την

 ο ο ον τω ω ω ως Θε ε ο ο το ο ο

 ο ο κον ή Θε ο το ο ο ο κον

 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με ε ε

 ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ιδ' Σεπτ. , βθ', ἐξηγήθη και ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα-θ

A Πα
 ι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Handwritten musical notation with Greek letters and symbols. The notation consists of 15 lines of music. Red symbols, including arrows and circles, are placed above and below the notes to indicate specific musical instructions or accents. The Greek letters used include alpha (α), beta (β), gamma (γ), delta (δ), epsilon (ε), zeta (ζ), eta (η), theta (θ), iota (ι), kappa (κ), lambda (λ), mu (μ), nu (ν), xi (ξ), omicron (ο), pi (π), rho (ρ), sigma (σ), tau (τ), upsilon (υ), phi (φ), chi (χ), psi (ψ), omega (ω), and the letters Nη and Πα. Some letters are accompanied by small red circles or other symbols. The music is written in a style that combines traditional notation with modern symbols.

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ο ς